

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД
Вх. № 48/18.4.10
7400

Изх. № 5/ 2016г.
05.02.2016г.

До
Г-н Председателя
на Конституционния съд на РБ

Уважаеми г-н Председател,
Уважаеми Конституционни съдии,

Асоциацията на прокурорите в България подкрепя внесеното от главния прокурор Предложение за обявяване като противоконституционни текстовете чл. 29 ал. 2 – 4 и чл. 30 ал. 1 от Закона за адвокатурата. Споделяме изцяло детайлно изложените в неговия акт съображения.

С настоящото становище не целим тяхното допълване или доразвиване, тъй като те са прецизно формулирани и ясно изразени, като са очертани виждания, съпадащи с нашите, за противоречието на тази част от уредбата в Закона за адвокатурата с конкретните Конституционни принципи и нормите, в които те са закрепени. Изразяваме с него уважението си към Вас и признателността си да бъдем поканени да изразим мнението си и ще се опитаме да илюстрираме значимостта на поставения пред Вас казус с чисто практически прочит на прокурорите за резонанса от евентуалното приложение на визираните текстове. Без да претендираме за изчерпателност и за степенуване по важност в подреждането им, предлагаме на вниманието Ви следните свои виждания:

На първо място, така регламентирани правомощия създават възможност за адвоката като страната в един конкретен процес – граждански, административен или наказателен – да извършва паралелно с участието си в него и участие във властническа, с репресивна насоченост, дисциплинарна проверка на магистрата, който трябва да е гарантиран от Конституцията и Закона да вземе решение по него като независим и по вътрешно убеждение. Дори и да е добросъвестно използвано, приложението на такова правомощие не само крие риск, а е акт на непосредствено вмешателство и въздействие на страна по делото в работата на решаващия магистрат и създава условия за

пристрастие. Още по-изразени биха били такива последици при недобросъвестно използване на това правомощие.

На второ място, няма легални или общоприети в практика на юриспруденцията дефиниции на визираните в тези текстове от Закона за адвокатурата юридически факти „дължимо уважение“ и „съдействие“, които ангажират предвидената в тях репресивна за магистратите процедура. Ролята на адвокатите от една страна и на магистратите от друга, в качеството им на решаващи органи в процеса, за прокурорите в една от фазите на наказателния, създава предпоставки за влагане на различно съдържание в тези понятия. Това може да доведе до инициране от адвокати на многообразна по фактология дисциплинарна практика, провеждана с цел налагане на техни искания, които не са основани на закона и на изпълнение на правно регламентирани служебни задължения на магистратите и на администрацията в звената на Съдебната власт.

На трето място, това би дало възможност на адвокатите като страни да основават на една такава извънпроцесуална процедура свои процесуални искания по всякките процеси, в които участват – за отлагане на делото, за отводи на магистрати, за отмяна на актове и връщане на процеса в по-ранна фаза и други подобни, с което да целят подмяна на изразената по вътрешно убеждение воля на магистрати, когато тя не е в интерес на този, когото представляват в процеса или на самите тях.

Оспорваните норми от Закона за адвокатурата противоречат на духа на последните изменения на Конституцията, обнародвани в „Държавен вестник“ бр. 100 / 2015 година и регламентиращи промяна на структурата на Висшия съдебен съвет. Чрез учредяването на Колегия на съдиите и Колегия на прокурорите и следователите се създава конституционна гаранция за организационната независимост на органите на съдебната власт, в това число и по кадрови въпроси, какъвто безспорно е и дисциплинарната отговорност на магистрата. Предприетата промяна беше обоснована от законодателя със становище № 515/ 2009 г на Европейската комисия за демокрация чрез право, че е „налице риск от компроментиране на независимостта на различни органи на съдебната власт /съдии, прокурори и следователи/ не толкова поради факта, че същите членуват съвместно във Висшия съдебен съвет, а защото поради общото им участие различията между тях могат да изчезнат, така че един от органите да бъде прекалено ангажиран с администрирането на другите два.” / т. 14 от Становището/. Според Комисията „проблематична” е разпоредбата на ЗСВ, която предвижда дисциплинарното наказание да се предлага и по искане на 1/5 от членовете на ВСС, „защото обвинителите в този случай ще действат и като съдии”. / т. 36 от Становището/. По аргумент на по-силното основание налице е реален

АСОЦИАЦИЯ НА
ПРОКУРОРИТЕ
В БЪЛГАРИЯ

Гр.София, ул."Алабин" №34,
тел.02/9219 330, fax 02/9885895

E-mail : apb@prb.bg, Internet: <http://apb.prb.bg>

риск от накърняване на независимостта на съдебната власт, ако магистратът понесе дисциплинарна отговорност по процедура, която не е регламентирана в Закона за съдебната власт и е проведена от външен за съдебната власт орган.

Следва да се отбележи, че установяването на действия, които накърняват престижа на съдебната власт е от изключителната компетентност на Инспектората на ВСС, съгласно чл. 136а ал. 6 изр. 2-ро от КРБ. В обхвата на това конституционно правомощие са включени всички действия на членовете на инспектората към изясняването и проучването на съответния дисциплинарен казус. Възлагането на друг орган /макар и със закон/ на правомощия по установяване на дисциплинарно нарушение на магистрат е в конфликт с разпоредбата на чл. 136а ал. 6 изр. 2-ро от КРБ, поради което всяко подобно законодателно решение е противоконституционно.

В заключение със създаването на този регламент в Закона за адвокатурата не се запълва правен вакуум. Задълженията на магистратите и служителите в администрацията в отделните звена на Съдебната власт към правните субекти, които имат правен интерес по преписки и дела, в това число и адвокатите, са уредени в процесуалните закони, Закона за съдебната власт, съответните Правилници и Етичните кодекси. Уредени са в Закона за съдебната власт и нарушенията по тях, съставляващи дисциплинарни нарушения, иницирането и компетентните органи за провеждането на процедурата по установяването им и за налагането на дисциплинарни наказания.

С уважение,

Евгени Иванов,
Председател на Управителния съвет на
Асоциация на прокурорите в България

